

СТАНОВИЩЕ

от проф. Дарина Зиновиева, Институт за държавата и правото, БАН
и ЮФ на ПУ "П. Хилендарски"

относно дисертационен труд на тема:

ЛЮБОМИР ЛАМБОВ КЮЧУКОВ

ВЪЗОБНОВЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТА ПО ИЗДАВАНЕ НА
ИНДИВИДУАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ АКТОВЕ

за присъждане на образователна и научна степен „доктор” в
професионално направление 3.6 Право /административно право и
административен процес/,

с научен ръководител проф. Цветан Сивков

Уважаеми членове на научното жури,

1. Общи бележки

Любомир Кючуков представя необходимите документи, свързани с процедурата по защита на дисертацията. Има три публикации, свързани с темата на дисертацията. Авторефератът отразява приносите на докторанта и е изготвен в съответствие с изискванията. Асистент е по административно право и процес. Има и практически стаж в адвокатски кантори.

2. Анализ и оценка на дисертационния труд

Структурата на дисертацията е много добра- състои от въведение, три глави и заключение. Използваната библиография на български

автори е в обем, показващ обширни познания в административно-правната ни доктрина. Съдебната практика, свързана с предмета на изследване е умело подбрана и илюстрира много добре тезите на автора. Дисертационният труд се отличава с това, че липсва до момента цялостно монографично изследване на възобновяването на производствата по издаване на административни актове по АПК и едновременно на възобновяването по чл. 70 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Принос за доктрината е сравнителния анализ на производството по възобновяване на индивидуалните /общите/ административни актове и на възобновяването по ЗАНН, като авторът умело откроява приликите и разликите в двата правни института.

Така, още в първата глава Любомир Кючуков прави основното разграничение на вида на акта, подлежащ на възобновяване по АПК и ЗАНН, а именно- административен акт и правораздавателен акт.

При анализа на възобновяването по реда на АПК, авторът прави правилно предложение да бъдат разграничавани възобновяването като извънреден способ на контрол, на надзор и на проверка. Следва да се оцени положително този извод, с оглед яснота в практиката.

Авторът много подробно анализира всяко едно от основанията за възобновяване и посочва слабостите на законодателната уредба. Съответно прави и предложения за оптимизиране на законодателството. Особено значение за доктрината има обоснованото мнение на автора, че възобновяването може да има правна роля и на превенция. Любомир Кючуков допълнително разширява приложението му, като квалифицира превантивния правен характер на възобновителното производство като

уравновесяващ фактор между „стълкновението“ на принципа за правна сигурност и принципа за законност. Позицията на автора е новаторска и считам, че заслужава да се подкрепи.

В анализа относно приложимостта на принципите в административното наказване, положителна оценка следва да се даде на анализа на принципа *non bis in idem* в производството по възобновяване по ЗАНН. С оглед на тълкувателната практика на ВКС и европейската юриспруденция, анализ в доктрината на административното наказване съществува, но тук авторът го фокусира само във възобновителното производство и формулира изводи, които заслужават насърчение.

С познавателно значение е частта от дисертацията, в която се разглежда историческото развитие на законодателството, регламентиращо възобновяване.

С особена значимост са изводите на автора относно правата на третите добросъвестни лица, както и неговото предложение за оптимизиране на чл.105 от АПК.

Следва да се подчертае доброто познаване на практиката на съда в Страсбург и обосноваване на редица хипотези с решения на съда.

В глава трета, с предмет възобновяването по реда на ЗАНН, авторът отново коментира различията между понятията „контрол“, „надзор“ и „проверка“ като форми на контролна дейност, като може да се подкрепи предложението му за изменение на чл.70, ал.1 от ЗАНН за въвеждане на термина „преразглеждане“, с оглед по-голяма прецизност.

В анализа на всяко едно от основанията за възобновяване по ЗАНН авторът прави задълбочени изводи, като сравнява с основания от АПК, там, където намира за нужно. Идеята на автора заслужава

висока оценка, както посочих по-горе, тъй като е новаторска, води до размисъл върху елементи от паралелните производства и до ценни доктринерни изводи.

Авторът правилно коментира несъответствието между чл. 70 ЗАНН и чл. 84 ЗАНН, по повод наименованието на процесуалното действие за инициране на възобновителното производство.

Съгласни сме с предложенията за оптимизиране на законодателството в тази част.

Пълнотата на дисертационния труд е постигната и с включването на анализа на частта от ЗАНН, свързана с приложното поле на възобновяването по чл. 83е ЗАНН. Авторът прави редица изводи и съответни на тях предложения *de lege ferenda*, които подкрепяме, като например невъзможността да се възобнови производство, ако компетентният съд се е произнесъл с определение.

За пълнотата на изследваната тема допринасят и анализите на специалните закони, спрямо общото възобновително производство по АПК. Така напр. много силен е анализа на приложението на ЗУСЕФСУ и всички специфики, които са налице, поради несъвършенствата в закона, които авторът е посочил.

Обобщено, авторът Любомир Кючуков е разработил дисертационен труд на ниво, далече надхвърлящо изискванията за дисертация. Той демонстрира задълбочени познания в административното право и процес, както и познания на нашата и чуждестранна доктрина и на юриспруденцията. Умението му да борави едновременно с позитивното административно право и административно-наказателното право, впечатляват. Сравнително-правните анализи на елементи от двата вида възобновителни производства показват умения за цялостно разгръщане в административното право и

процес. Дисертацията съдържа ценни изводи, предложения за оптимизиране на правни норми, критика на законови несъвършенства и на затруднения в правоприлагането.

3.Критични бележки:

Препоръчвам труда да се издаде в книга. В труда са налице несъвършенства, които авторът следва да преодолее, при евентуално последващо редактиране. Така на стр.79 се определя сключения договор за обществена поръчка като „административен договор“, без да се упомене изменението в чл.19а, ал.1 на АПК от 2018г, което изисква изрично специалният закон да предвиди вида му. По повод идеята на автора да се упражнят правата на засегнатите лица опосредствано чрез омбудсмана, е добре да се продължи анализа, с хипотезата на отказ на омбудсмана да сезира компетентния орган да възобнови производството. Заглавието е добре да се измени, като обхване и анализа по ЗАНН.

Тези бележки не намаляват достойнствата на труда и всички постигнати позитивни резултати за доктрината и законодателството.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

С оглед посоченото по-горе и спазените изисквания на закона, считам, че дисертационният труд отговаря на изискванията. Той представлява научно и приложно изследване, на високо доктринерно ниво, с полезни резултати.

Давам своята **положителна оценка** и предлагам на научното жури да присъди образователна и научна степен „доктор“ на **ЛЮБОМИР**

ЛАМБОВ КЮЧУКОВ в професионално направление 3.6 Право
/административно право и административен процес /, в ЮФ на СУ
“Св. Кл. Охридски“.

14. 02. 2024г.

.....

/проф. Дарина Зиновиева/